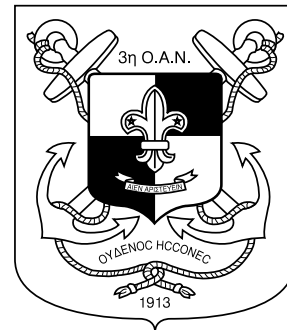


Αΐολος

3η ΟΜΑΔ ΑΘΗΝΩΝ ΝΑΥΤΟΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΕΝΩΣΗ ΠΑΛΑΙΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Αρ. 11 ΙΟΥΛΙΟΣ 1998



Αγαπητοί Τριτομαδίτες/Τριτομαδίτισσες,

Οπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος η 3η Ο.Α.Ν. θα πραγματοποιήσει την κατασκίνωσή της στην Ερμιόνη Αργολίδος, στο Μπίστι, από την 8η και μέχρι την 22α Ιουλίου.

Η φετινή Πυρά θα γίνει το Σάββατο 18 Ιουλίου και έχει ξεχωριστή σημασία για όλους μας καθώς αποτελεί την 40ή συνάντησή μας στον ίδιο χώρο από το 1958.

Επί σαράντα συνολικά χρόνια η Ομάδα, οι παλαιοί και οι φιλοτριτομαδίτες δίνουν το παρόν στην βασικότερη εκδήλωση του Συστήματος επιβεβαιώνοντας με τον τρόπο αυτόν σταθερούς δεσμούς φιλίας, τριτομαδίτικης αφοσίωσης και πίστης.

Είμαστε απόλυτα βέβαιοι πως η ανάγνωση των ανωτέρω έχει ήδη προκαλέσει την πλήρη αλλαγή του προγράμματος των διακοπών σας, καθώς αναζητείτε απεγνωσμένα σακίδιο, караβάνα, παγούρι, σορτσάκι (μαύρο) και φανελάκι κόκκινο, προκειμένου να συμμετάσχετε το Σάββατο 18 Ιουλίου και ώρα 21.00 στην Μεγάλη Πυρά.

*Ο Γραμματέας της Ε.Π.Τ.
Μάκης Σωτηριάδης*



Ερμιόνη '77

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΛΕΣΧΗΣ

Όπως είναι γνωστό, η Ένωση Παλαιών της 3ης Ο.Α.Ν. το Νοέμβριο του 1997 πήρε την απόφαση να προβεί στην αγορά του παρακείμενου στην ήδη υπάρχουσα λέσχη μας χώρου.

Η τελική διαδικασία συγκέντρωσης των χρημάτων που απαιτούνται για την αγορά αυτή θα ολοκληρωθεί μέχρι τον Οκτώβριο του 1998, οπότε και θα πραγματοποιηθεί και η εκδήλωση των εγκαίνιων του νέου τριτομαδίτικου χώρου μας.

Σας υπενθυμίζουμε ότι ο αριθμός λογαριασμού που έχει ανοιχτεί και στον οποίο μπορείτε να καταθέσετε τα χρήματά σας για την αγορά αυτή είναι στην ALPHA ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΙΣΤΕΩΣ αριθμός Λογαριασμού 164002786002118 Λογαριασμός Υπερταμιευτηρίου. Πέρα από τις ευχαριστήριες επιστολές που ταχυδρομήσαμε, ο Αρχηγός Συστήματος θα ήθελε εκ μέρους όλων μας να ευχαριστήσει θερμά και μέσω του 'Αϊόλου' όσους συνέβαλαν μέχρι σήμερα στην προσπάθεια συλλογής των απαιτούμενων χρημάτων με σκοπό τη βελτίωση των τριτομαδίτικων δράσεων.

Με τριτομαδίτικες ευχαριστίες στους κάτωθι δωρητές:

Αλευρά Παύλο

Αλευρά Στέφο

Αργυρόπουλο Δ.

Κα Αρφάνη (στη μνήμη Γ. Περόακν - Π. Περωτώ)

Γεννηματά Λευκή

Γεωργακόπουλο Νίκο

Γεωργιάδη Σ., Γ. και Ν.

Γιαννουλάτου Κο & Κα

Γιαννουλόπουλο Νίκο (στη μνήμη Κίμωνα Σκάσση)

Γκορίτσα Παναγιώτη

Γκόφα Κωνσταντίνο

Δεστούνη Άνθια

Δημάκν Αλέξανδρο

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ ΕΝΩΣΕΩΣ ΠΑΛΑΙΩΝ ΤΡΙΤΟΜΑΔΙΤΩΝ:

Πρόεδρος: Αλέκος Φωτίλας

Αντιπρόεδρος: Τζέραλντ Τέρνερ

Γραμματέας: Μάκης Σωτηριάδης

Ταμίας: Βασίλης Δικαιοσύλιας

Ηούς 9, 166 75 Γλυφάδα, τηλ.: 8943038

Λεωφ. Δημοκρατίας 51, 145 65 Διόνυσος, τηλ.: 6210120

Βαλοαμώνας 10-12, 114 71 Αθήνα, τηλ.: 6458769

Δεινοκράτους 61, 106 76 Αθήνα, τηλ.: 7242965

Για πληροφορίες: Στέφος Αλευράς (Υπεύθ. Αρχείων)

Πέλλης 6, 145 61 Κηφισιά, τηλ.: 8018027

Δημάκη Μιχάλη
Δημάκο Παναγιώτη
Δικαιούλια Κωνσταντίνο
Ζέπο Ιωάννη
Ίδρυμα Ι. Φ. Κωστόπουλου
Ίβο Άγι
Καντιάνη Ανδρέα
Καπαρού Κατερίνα
Καρακώστα Παύλο
Καρβέλη Νώντα
Καρτάλη Ιωάννη & Αριστ.
Κρατίρα Ιωάννη
Λασκαρίδη Κωνσταντίνο
Λίβα Περικλή
Μάγκο Δημήτρη
Μάγκου Βάσια
Μαρκιανό Γιάννη
Μεζά Νικόλαο
Μελέγκοβιτς Άγγελο
Μελέγκοβιτς Αλέξανδρο
Μελέγκογλου Κωνσταντίνο
Μεταξά Αλέξανδρο
Μεταξά Φανή
Μπεβεράτο Αλέξη & Φίλιππο
Ντε Πιάν Ζαχαρία
Οικονομίδου Ραλλού (στη μνήμη Κίμωνα Σκάσση)
Παπαθεοφίλου Κώστα
Παπανικολάου Γιώργο

Παρθένιο Νίκο
Πικραμένο Παναγιώτη
Πιπιλή Αθανάσιο
Ρακά Άρη
Ρεϋμόνδο Γίochan
Ρεϋμόνδου Χριστίνα
Ρηγόπουλο Διονύση
Σαράτσογλου Φανή (στη μνήμη Αλέξ. Σαράτσογλου)
Σιδέρη Γιώργο
Σιδέρη Νίκο
Σπινέλλη Διομήδη
Σταυρόπουλο Ανδρέα
Στρατηγόπουλο Κωνσταντίνο
Σωτηριάδη Μάκη
Σωτηρόπουλο Παναγιώτη
Τέρνερ Τζέραλντ
Τζουλιάδη Γ.
Τριανταφύλλου Δ. & Γ. (στη μνήμη Νικ. Τριανταφύλλου)
Τρικούπη Κωνσταντίνο
Τσαϊρίδη Κο & Κα
Φιλίππου Αλέξανδρο
Φωτεινόπουλο Μάριο
Φωτίλα Αλέκο
Χατζηνικολή Μαργκώ

Ο Αρχηγός Συστήματος
Κωνσταντίνος Δικαιούλιας

ΝΕΑ ΠΑΛΑΙΩΝ

Αφού πληροφορηθήκαμε για τις γεννήσεις των μελλοντικών τριτομαδιτών στο προηγούμενο τεύχος του 'Αιόλου', σε αυτό το τεύχος θα αναφέρουμε τους γάμους των τελευταίων μηνών, για να είμαστε πλήρως ενημερωμένοι στην Μεγάλη Πυρά!

Ο **Αλέξανδρος Δημάκης**, Α.Α. 1984-86, παντρεύτηκε την Ιομήνη Δωρή στις 13 Δεκεμβρίου 1997. Κουμπάρος ο "παραγιός" και Α.Α. Μάκης Σωτηριάδης. Στις 4 Ιανουαρίου 1998 παντρεύτηκε στην Κρήτη ο πρώην συγκατοικος του Αλέξανδρου Δημάκη στο Λονδίνο **Διομήδης Σπινέλλης**, Υ.Α. γνωστός ως "Μπαγκήρα",

την Ελίζα Φραγκάκη. Το ζευγάρι πρωτοτύπησε διότι ο κουμπάρος ΔΕΝ ήταν τριτομαδίτης! Ο Γίochan Ρεϋμόνδος, Α.Ο., και η Βάσια Μάγκου, Α.Ο., πάντρεψαν τον **Θοδωρή Κωνσταντίνου** και τη Nuala Hayes στις 30 Απριλίου. Και οι τρεις γαμπροί πετάχτηκαν παραδοσιακά στον αέρα μόλις βγήκαν από την εκκλησία από "τυχαία" παρατεταγμένους τριτομαδίτες...

Ευχόμαστε σε όλους "βίον ανθόσπαρτον" ή -όπως θα έλεγε και ο διάσημος μεταφραστής γαμήλιων λόγων Ζάκης Ντε Πιάν- "a life full of flowers"!

Η 3η έχασε πρόσφατα δύο παλιούς της βαθμοφόρους, τον **Χάρη Ροζόλη**, Ακέλα στην Κατοχή και μετά, και τον **Άγι Αλευρά**, Υπαρχηγό Αγέλης και αδελφό του Παύλου. Θερμότητα συλλυπητήρια στις οικογένειές τους.

Ο **Δημήτρης Αλεξάτος** της 9ης Ναυτοπροσκόπων, παλιός Γενικός Έφορος, Πρόεδρος Δ.Σ. του Σ.Ε.Π. και δωρητής για τη Λέσχη μας το 1983, έγραψε ένα νέο βιβλίο-λεύκωμα με πολλές φωτογραφίες: "Προσκοπισμός, ένας ωραίος κόσμος". Είναι πολυτελής έκδοση 350 σελίδων, εκδόθηκε με χορηγία του Ιδρύματος Ωνάση και τη συμπαράσταση των τριτομαδιτών Δ. Μαρινόπουλου και Γ. Κωστόπουλου. Τα έσοδα από τις πωλήσεις θα διατίθενται για μελλοντικές εκδόσεις του Σ.Ε.Π. Τιμάται 10.000 δραχμές και διατίθεται από το Πρατήριο, τηλ. 7236877 και τον Στέφο Αλευρά, τηλ. 8018027 στην Κηφισιά.

40 ΧΡΟΝΙΑ ΕΡΜΙΟΝΗ ΜΕ ΤΗΝ 3η ΝΑΥΤΟΠΡΟΣΚΟΠΩΝ (από τα αρχεία της 3ης Ο.Α.Ν.)

Η πρώτη κατασκήνωση των Ελλήνων Προσκόπων έγινε στις αρχές Ιουνίου 1912 στο δάσος της Μαγκουφάνας (τώρα Πεύκη) ανάμεσα στο Μαρούσι και την Κηφισιά. Σκηνές και άλλα εφόδια παραχώρησε το Υπουργείο Στρατιωτικών. Την οργάνωσε ο Αθ. Λευκαδίτης. Την κατασκήνωση επισκέφθηκε ο Πρωθυπουργός Ελ. Βενιζέλος με τον Υπουργό Παιδείας Ι. Τσιριμώκο, οι οποίοι συνεχάρησαν τους υπεύθυνους και δοκίμασαν το σουσίτιο της ημέρας.

Η τελευταία εκδρομή του Σ.Ε.Π. σαν ενιαίο σύνολο έγινε στις 15/4/1913 στην Βουλιαγμένη. Οι ενήλικοι ενωμοτάρχες διοικούν συνολικά 120 προσκόπους. Δύο από αυτούς συμμετέχουν έφιπποι στην εκδρομή. Κατά τη νυχτερινή πορεία από την Αθήνα, κάπου στη Γλυφάδα, το ένα άλογο δεν άντεξε κι έπεσε ψόφιο. Η πορεία μες την κατασκότεινη νύχτα έγινε μαρτυρική, γιατί εκτός από το άλογο, που θάψαμε επίσημα το άλλο πρωί, χάσαμε και τον προσανατολισμό μας. Με πολλές δυσκολίες φτάσαμε στον προορισμό μας, μείναμε για δύο μέρες και γυρίσαμε στην πόλη ενθουσιασμένοι από την περιπέτειά μας.

Αναμφίβολα, το ρεκόρ σε διάρκεια έχει η Κατασκήνωση του 1918, διάρκειας ... 75 ημερών! Μαίνεται ο Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος και η Ναυτική Διοίκηση φοβάται μήπως εμφανιστούν εχθρικά υποβρύχια στις ελληνικές ακτές. Για να αντικαταστήσει ισάριθμους ναύτες, ζήτησε 100 περίπου ναυτοπροσκόπους, οι οποίοι επάνδρωσαν 5 ναυτικά φυλάκια από τον Πειραιά έως το Σούνιο. Η 3η ανέλαβε το Δ΄ φυλάκιο, στην τότε έρημη και πευκόφυτη ακτή της Βάρκιζας. Πολύ εντυπωσίασε τους ξένους που κατά καιρούς μας επιθεώρησαν, εκτός από την οργάνωση, την κατασκευή από κορμούς και κλαδιά ξερών δέντρων καθισμάτων, τραπέζιων, καναπέ-



Υ/Α Άγις Αλευράς, με το "Τοτέμ" Φίλιππος Λυκουρέζος, Α/Α Αλέκος Χαρτ

δων κ.λπ, το "Γαλαξίδειο ρολόι". Ευρεσιτεχνία της 3ης, ήταν νυχτερινό ρολόι που λειτουργούσε με το τελευταίο μεγάλο αστέρι της ουράς του Γαλαξία. Το επινόπησε ο Αρχηγός "λόγω συνεχούς βλάβης των κοινών μηχανικών ωρολογίων κατά την διάρκεια της σκοπιάς νυκτός. Περιττόν να προσθέσωμεν ότι αφ' ης εφηρημόσθη εις το φυλάκιον το Γαλαξίδειον



Κατασκήνωση 1930

ωρολόγιον, ουδεμία έκτοτε παρατηρήθη βλάβη εις τα άλλα."

27/6/1921 η 3η Ναυτοπροσκόπων κάνει τριήμερη εκδρομή στη Χαλκίδα, μέσω Σκάλας Ωρωπού, Ερέτριας, Βασιλικών και Αγ. Στεφάνου. Την ίδια χρονιά, κατασκηνώνει τρεις μέρες τον Ιούλιο στο Διώνυσο και τέσσερις μέρες τον Αύγουστο, όλες τις φορές με τον Ιδρυτή Αρχηγό Μάρκο Μίνδλερ.

4/8/1932 Συγκεντρωνόμαστε στο Νεώσοικο στις 7.30 το πρωί, ετοιμάζουμε το υλικό και στις 9.30 αποπλεύουμε για το Μοναστήρι με τον "Ταξιάρχη", τρεχαντήρι 30 τόνων. Ρυμουλκούμε πίσω μας την οκτάκωπη. Κατά τον πλου κάθονται στο πηδάλιο όλοι οι Ναυτοπρόσκοποι με τη σειρά. Φθάνουμε στον Πόρο στις 4.30 και σπίνουμε τις σκηνές μας...

Από παλιά η 3η προσπαθούσε ιδιαίτερα να κατασκηνώνει σε σημείο κατάλληλο για τα σκάφη μας. Όταν λοιπόν βρήκαμε κατάλληλο μέρος, επιμέναμε να πηγαίνουμε συνέχεια εκεί. Το Μοναστήρι Πόρου από το 1930, μετά την Κατοχή το Μικρό Νεώρειο στην είσοδο της λιμνοθάλασσας. Το κτήμα του Γεωργίου Κούτση στην Αγία Μαρίνα Σπετσών, το θαυμάσιο κτήμα Σκέφερη στα ΙΣΘΜΙΑ, θα φιλοξενήσουν επανειλημμένα τη 3η μέχρι το 1957.

Από το 1981 κάνουμε την "Πλωτή" με την Δεκάκωπη.



Ερμιόνη '58. Αρ. Καρτάλης, Δ. Μάγκος

1958: Αντί για Ίσθμια, Ερμιόνη!

(το παρακάτω κείμενο ξαναδημοσιεύεται λόγω της επετείου)

10/6/58 ζητάμε το κτήμα Σκέφερν στα Ίσθμια, 13/6 μας απαντούν ότι δεν είναι διαθέσιμο λόγω νέων καλλιεργειών, από 22/6 αρχίζουν οι προεργασίες για την Ερμιόνη. Τέλος, στις 9/7 φθάνει το πολυπόθητο τηλεγράφημα του Προέδρου της Κοινότητας “Μετά χαράς αναμένομεν έλευσιν των υπό ηγεσίαν σας Ναυτοπροσκόπων”. 10/7/1958 πηγαίνουμε!!

Η επιλογή του τότε Αρχηγού μας Δημήτρη Μάγκου ήταν τόσο πετυχημένη, ώστε για σαράντα χρόνια κανένας δεν διανοήθηκε να κατασκηνώσει αλλού! Μόνη εξαίρεση το 1966 που δεν κατασκηνώσαμε στην Ερμιόνη, αλλά στο Φυλατούρι (Σκαραμαγκά).



“Βουτηχτικό”, Ερμιόνη '80

νικο στρατό. Τις είχαμε κρεμάσει στα δέντρα και γεμίζαμε τα παγούρια. Όπως καταλαβαίνετε, το πλύσιμο με γλυκό νερό ήταν κάτι ασυνήθιστο. Αργότερα μπήκε το δίκτυο νερού πυρασφάλειας. Στην Ερμιόνη 1972 στρώθηκε με τοιμέντο από το αρχηγείο το τετράγωνο γύρω στις βρύσες, γιατί στα

Μεταφορές και ύδρευση

Στις πρώτες Ερμιόνες το νερό το έφερνε ένας γαϊδαράκος μέχρι την κατασκίνωση. Γεμίζαμε δυο-τρεις “γουρούνες” που μας είχε δώσει ο Ερνέστος Τέρνερ από τον αμερικάνο

βότσαλα που υπήρχαν έως τότε μαζεύονταν φίδια, που κυνηγούσε ο Παντ. Γαγάνης με το φυτάρι...

Στα 1970 τα φρούτα και οι πρώτες ύλες για το μαγείρεμα έφθαναν στην Κατασκίνωση με ένα παλιό καρότσι οικοδομής με μία σιδερένια ρόδα. Το 1972 είχε σχεδόν την αποκλειστικότητα του κουβαλήματος λόγω σωματικής ρώμης και καλωσύνης ο Γιώργος Ρόκος, φαντάζεστε την χαρά του όταν τον αντικατέστησε ο Στέφος Αλευράς!

Σε κάθε χερούλι περνούσαμε τις μεγάλες κουλούρες φωμιού από τον ονομαστό φούρνο του Λίτσα. Το ανέβασμα, αλλά ιδίως το κατέβασμα στο καλντερίμι, με τη σιδερένια ρόδα, απαιτούσε ιδιαίτερη εμπειρία και τέχνη... Όταν αγοράστηκε δεύτερο καρότσι, με φουσκωτή ρόδα, ο Παντελής Γαγάνης που είχε βαφτίσει Ισίδωρο το πρώτο, το ονόμασε Ιερώνυμο. Ο Ισίδωρος ψιλοσυνταξιοδοτήθηκε σιγά-σιγά, αν και συνεχίσαμε να τον κουβαλάμε πέρα-δώθε από την Αθήνα.



Γλαύκη II, καλοκαίρι '76.
Π. Γκορίτσας, Κ. Κυλίτης,
Χ. Γκόφας

Το 1975-76 φαρδύναμε το μονοπάτι από τα κολωνάκια κι έφθανε έως επάνω ένας μπάρμπας με τρίκυκλη μοτοσυκλέττα. Η μηχανή με το ζόρι τα έβγαζε πέρα, και το αγκομαχητό της ακουγόταν πολύ πριν δούμε το τεράστιο ψάθινο καπέλλο του οδηγού. Οι αδελφοί Παρετζόγλου φυσικά τον ονόμασαν Αγκοστίνι, από τον πρωταθλητή μοτοσυκλετιστή. Αργότερα έφερνε μπιτόνια με πόσιμο νερό ο νερούλας κος Βασίλης Φοίβας. Όταν το 1983 η Αγέλη και το Αρχηγείο της είχαν αυξηθεί πολύ, ο Α/Σ Σ. Αλευράς πρότεινε στο συμβούλιο να αγοραστεί δεύτερο καρότσι. Παρά λίγο να σφραχτούμε. –Μόνο τον Ιερώνυμο θέλουμε. –Μα δεν επαρκεί πλέον. –ΟΧΙ! –Βρε παιδιά, μας χρειάζεται κι άλλο καρότσι...

Τελικά με μισή καρδιά αγοράστηκε ο Αυγουστίνος. Φυσικά σε σύντομο διάστημα το Αρχηγείο της Αγέλης τον αγάπησε, έβαψε το όνομα στην “πλώρη” του και οι αγώνες έγιναν πιο επεισοδιακοί. Γιατί από το 1975(?) οργανώναμε το Ράλλυ Ιερώνυμου ή Jeronymo Cross, αγώνα ταχύτητας κι επιδεξιότητας γύρω στα θεμέλια του αρχαίου ναού με επίσημους χρονομέτρες και ποικιλία αγωνιστικών στολών, ατυχήματα και φανατισμό.